

YRTIT NURMISSA

Erilaiset yrtit nurmiseoksissa tuovat kasvustoon monimuotoisuutta ja rehustukseen luonnollisesti lisää kivennäis- ja hivenaineita.

Parhaiten yrtit soveltuvat tuoreena syötettäviin laitumiin, mutta niitä voi toki kokeilla myös säilörehunurmiin ja kuivaheinäkasvustoihin. Yrtit ovat yleensä varsin huonoja kilpailemaan rehevämmin kasvavia rehukasveja vastaan, joten ne seoksena kylvettäessä jäävät helposti muiden jalkoihin. Täydennyskylvöillä voidaan yrttipitoisuutta ylläpitää jonkin verran, mutta ehkä toimivampi ratkaisu on kylvää niitä kaistoina nurmilohkoille. Kaistat voivat kiertää lohkon reunoja tai niitä voi tehdä tasaisin välein koko lohkolle. On mahdollista myös kasvattaa yrttejä erikseen jollain tietyllä lohkolle ja talven mittaan lisätä niistä tehtyä heinää esim. appeen sekaan. Erikseen kasvatettuna on yrttipitoisuus ruokinnassa helpommin hallittavissa.

Yrttien kivennäis- ja hivenainepitoisuuksia on tutkittu Euroopassa varsin paljon. Pitoisuudet vaihtelevat kasvi- ja maalajeittain, mutta pääsääntöisesti yrteissä on heinäkasveja enemmän erityisesti fosforia, magnesiumia, kaliumia, rikkiä, booria ja sinkkiä. Eri yrteillä on erilainen kyky kerryttää eri mineraaleja kasvustoonsa. Haasteellista on kuitenkin ennakoita minkä verran kasvustossa on minäkin vuonna mitään yrttiä ja sen myötä kivennäis- ja hivenaineita, joten rehu- ja kasvustoanalyysit ovat ruokinnansuunnittelun tukena välttämättömiä – erityisesti jos varsinaista kivennäisruokintaa halutaan vähentää.

Yrttien suhteen kannattaa suosia mahdollisimman ”villejä” lajikkeita, koska pitkälle jalostetuissa lajikkeissa pitoisuudet ovat yleensä alhaisempia. Eri lajien viihtyvyyden saa parhaiten selville kokeilemalla. Talvenkestävyys voi olla haaste erityisesti pohjoisimmissa oloissa.

Yleensä kestävimpiä ovat olleet kumina ja sikuri. Muita Euroopassa yleisesti käytettyjä ovat pikkuluppio, heinäratamo ja persilja.

Yrtit tuovat vaihtelua eläinten dieettiin ja yleensä eläimet myös mielellään syövät erilaisia kasveja. Kaikki, myös luonnon yrtit, jotka eivät ole myrkyllisiä, vaikuttavat positiivisesti eläimeen, tuotokseen tai monimuotoisuuteen.

INFO-ruutu:

- lisää yrttien siemeniä nurmiseokseen tai perusta laitumille erillisiä yrttikaistoja
- talvenkestävyys voi olla haaste osalla lajeista, täydennyskylvöjä voi kokeilla
- lajeja esim.: keltamaite, sikuri, kumina, heinäratamo, rohtomesikkä, persilja